

‘Dan zeggen we: Doe het voor je kind’

Geen bed, geen vloerbedekking, een kapotte bril. Of domweg geen geld voor boodschappen. Basisschool Het Kompas in Overdinkel biedt ouders een helpende hand. Een inkijkje hoe het eraan toegaat op deze school: „Een stagiaire verbaasde zich. Wat durven jullie dat rechtstreeks te vragen.”

Loes Geerdink
Overdinkel

De verbouwing van basisschool Het Kompas is bijna af. Het oude schoolgebouw in Overdinkel heeft een nieuwe gevel met veel glas. Ook binnen is er veel glas. Smalle ramen in de gymzaal bieden zicht op leerlingen van groep 3/4 die judoles krijgen. Het is een belangrijk onderdeel van de lessen. Directeur Karen Strijland kan na vijf weken het verschil al zien bij de leerlingen. „Het is heel goed voor de groepsvorming. Kinderen gaan heel anders met elkaar om. Ze leren er over begrippen als discipline, respect, samenwerken en grenzen aangeven. En die grenzen ook respecteren. Als iemand op de grond klopt, ga je niet nog even door...”

Geen nieuwe bril

Het is een activiteit die de school ook in komende schooljaren graag wil aanbieden. En daarbij kan een bijdrage van het Jeugdeducatiefonds goed helpen. Dat vergoedt kosten die Het Kompas maakt voor extra lesmateriaal in de klas, museumbezoek of individuele steun aan leerlingen die bijvoorbeeld geen nieuwe bril kunnen betalen.

De reden dat de school een beroep kan doen op het fonds, is minder rooskleurig. Deelname kan pas wanneer meer dan de helft van de leerlingen in relatieve armoede leeft. Dat zijn niet alleen kinderen uit gezinnen met een uitkering. Ook die van werkende ouders die niet fatsoenlijk rond kunnen ko-

men. Het Kompas kan meedoen omdat ook de gemeente Losser bijdraagt.

Strijland constateert dat de populatie kinderen die in armoede leeft, de afgelopen tien jaar flink is gestegen. „Bijna elk grensdorp heeft van oudsher te maken met smokkelen en dergelijke”, beschrijft ze de historische achtergrond. „En de textielindustrie trok mensen uit de arme veenkoloniën hier naartoe. Dat zie je ook in Enschede.”

Woningen goedkoper

„Van die populatie is nu nog weinig over. Maar de woningen zijn hier goedkoper. In Enschede is het niet meer te betalen, dus zie je ze hier naartoe komen”, beschrijft Strijland. „Maar we hebben ook steeds meer gezinnen die al van oudsher in Overdinkel wonen en het nu heel moeilijk hebben.”

Het Jeugdeducatiefonds wil kinderen gelijke kansen bieden, ondanks de achterstand waarmee zij het leven beginnen. Juist scholen kunnen daar een grote rol bij spe-

We hebben ook steeds meer gezinnen die van oudsher al in Overdinkel wonen en het nu ook heel moeilijk hebben

– Karin Strijland, directeur

len. Zij staan dicht bij de gezinnen en zien sneller waar welke hulp nodig is. Dat is vaak aan de buitenkant niet zichtbaar. Ouders doen er vaak alles aan om dat zo te houden. Als school vergt dat enige vindrijkheid om erachter te komen waar de hulp nodig is.

Strijland en intern begeleider Jorieke Olde Keizer merken dat regelmatig. Afgelopen jaar mochten ze boodschappenbonnen geven aan gezinnen om eten en drinken te betalen. Maar ook dan hebben

ouders die het goed kunnen gebruiken, de neiging om het af te wimpelen.

Elke ouder wil het beste

„Kinderen zien er keurig netjes uit, goed verzorgd. Maar bij een alleenstaande moeder met drie kinderen, weet je dat het thuis geen vetpot kan zijn. Als je zegt: meld je aan voor boodschappenbonnen, hoor je: ‘Nee, nee, anderen hebben dat veel harder nodig’. Of een andere moeder, die zegt: ‘Ik wil dat niet, ik

wil onafhankelijk zijn. Ik ben al zo dankbaar voor alles’.”

„Dan ga je elke keer opnieuw in gesprek: ‘Doe het in het belang van je kind’. Elke ouder wil tenslotte het beste voor zijn kind. We zeggen: ‘Als jij minder zorgen hebt, kun je het thuis ook makkelijker gezellig maken, heb je meer tijd om samen dingen te doen. Gewoon een spelletje of er blijft wat geld over om een keer naar het zwembad te gaan’.” De leerkrachten zijn er alert op.

Weten vaak welke ouders naar de voedselbank gaan. Horen het van kinderen wanneer zij in vakanties nergens heen gaan. Vragen door als een kind zegt slecht te slapen. De kunst is om ouders dat op ongedwongen wijze te vragen.

Gelukt met betaling?

Olde Keizer geeft als voorbeeld: „Volgende week is het schoolreisje, is het gelukt met betaling? Een stagiaire verbaasde zich: ‘Wat durven jullie dat rechtstreeks te

vragen’. Maar we geven alleen een voorzetje. De ouder kiest: vertel ik het wel of niet als het moeite kost.”

Voor ouders is het prettig dat school die informatie niet met het fonds deelt. „We hoeven niks te registreren”, vertelt Olde Keizer. Strijland: „Ze laten het compleet aan ons over. Ze willen het juist laagdrempelig houden.” Erop vertrouwend dat de school de juiste keuzes maakt. Die weet immers waar het knelt.

◀ Directeur Karen Strijland bij Het Kompas in Overdinkel. Door bijdragen van het Jeugdeducatiefonds kan de school gezinnen in armoede een helpende hand bieden en extra activiteiten voor de hele school organiseren.

FOTO LARS SMOOK